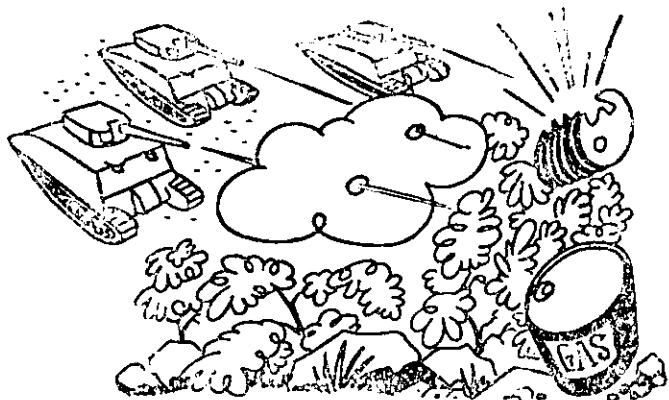

על משקיפים, צופים ודו"חי תצפית

שקרב זה אשר תיארוהו התשדורות נתרחש בסמוך לשעות החשיכה — יתכן ואירע כאן משגה. מענהו של קציני-המטה לא היה אמנם בגדר פגיעה בכבוד השואל, אולם היה בו משום רמז ברור כי הלז מדבר דברי הבל — שכן עובדה היא שהקרב עומד בעיצומו. האפשרויות האחרות, שטנקים הסתתרו באותו עמק במשך תקופה בת חדשים אחדים, או שטילטלום לשם על פני ההר, מפורקים חלקים-חלקים,

ה"אויב"...

והרכיבום-מחדש בעמק מתחת לחטמיהם של הגייסות האמריקאיים — וכן עוד כמה תחבולות סיניות שטניות — אף שהחלו מטרידות את המוחות, אי-אפשר היה שלא לדחותן כדברים שלא-יאמנו. לבסוף, כשהתנגשות-הטנקים הגיעה אל קיצה, הוחלט לשגר פטרול-רגלי אל תוך העמק כדי לבחון שם את הטנק היריב שנפגע. אולם עוד בטרם יצא אותו פטרול-בוזון אל דרכו, פנתה יחידת-תותחנים שכנה אל אותה פלוגת-טנקים ע"י הטלפון, והציגה שאלה סקרנית לגבי פרטי מהלך הקרב. התותחנים זכו לתשובה: „כל ידיעה על הקרב תוכל להינתן רק באמצעות הצנורות התקינים, ממפקדת הרגימנט“. עתה רב התמהון! היכן נמצא אותו איש-צבא שלא שש להתהלל במעשיו עם סיומו של קרב? הרי שהיו כאן דברים בגו!... אכן, משהגיע הפטרול-הרגלי אל מטרתו — מצאו שם אנשיו כמה חביות נפט בנות 55 גלונים — ושום זכר וסימן לאיזה עקבות טנקים שהם. נמצא, כי קרב שנמשך כמעט שעה, ואשר דווח עליו כי אש טנקים אויבת הגיעה אל היחידה, ואפילו כי טנק יריב נפגע — קרב שתואר בתשדורות מפורטות למדי — כליכולו לא היה אלא סילוף-המציאות.

באחד הגליונות האחרונים של „ירחון כוחות-הקרב“ (Combat Forces Journal) האמריקאי נתפרסמה רשימה רבת ענין, מאת קפיטן ב. ב. סמול, על „משגים בדו"חי צופים“. „מימרת הסיסמה“ שבראשה של רשימה זו אומרת: כל איש, לפי טבעו, עלול לשגות ביחס למה שהוא רואה; על כן במשגים של צופים יש לראות מקור ללקח יותר מאשר נושא לבקורת וללעג...“

בעל הרשימה מעלה כמה דוגמאות מאלפות — ולעתים מפתיעות. אכן, ה"צימוק" שבה הינו סיפור-המעשה דלקמן:

קרה קרה במלחמת קוריאה, כי צירופן של „חוליות חלשות“ בשרשרת הקשר מזה — וטעות-חילה בתצפיות מזה — הביא לידי תוצאה מדהימה באמת. למטה רגימנט-רגלים מסויים — אשר רק זמן מועט לפני-כן הוכנס לחזית באותה גיזרה של זירת קוריאה — הגיעה תשדורת מפלוגת-הטנקים של הרגימנט. בתשדורת סופר כי הפלוגה אסרה קרב על מספר בלתי-נודע של טנקים אויבים; התמודדות-אש זו, שהיתה חריפה למדי, התפתחה במעלהו של גיא שנמצא בכיוון צפון-מערבי ממרכזו של מערך עמדות הרגימנט. משניסה מטה-הרגימנט לברר את מצב הדברים בירור-יותר ע"י שיחה טלפונית, גודע לו כי טנקים אמריקאים נפגעו ע"י שלושה פגזים של היריב, לפחות, אך מבלי שנגרם להם נזק; כן טען המודיע כי טנק יריב אחד נפגע, ושני — ייתכן כי נפגע. קציני-אורח אחד, שנודמן למטה-הרגימנט, עמל ובדק את קואורדינטות-המפה אשר ניתנו בתשדורות; והנה נוכח הוא כי אותו עמק אשר בתוכו תמרנו, לפי התשדורות, הטנקים היריבים — לא היתה לו אלא כניסה אחת ויחידה. הפתח של כניסה זו היה מופנה דרומה. מדרונות ההר אשר מצפון לעמק היו כה זקופים, עד אשר היה זה בגדר מסקנה מוכרחת כי אותם טנקים נכנסו לתוך העמק, זמן-מה לפני-כן, ממש תחת חטמיהם של כמה אלפי אנשי-צבא אמריקאיים. אפשרות כזו גראתה כמפוקפקת מאד. בשחיה עם אחד מקציני-המטה של הרגימנט העלה אותו קצין סברה, כי מאחר